

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΓ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1880.

ΑΡΙΘ. 147.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.
» » » Έξωτερικῶ » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Έν δδῶ Έρμουῦ ἀριθ. 79.

Κίς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλεται ἡ Έφημερίς
τῶν Παίδων ἀνευ προπληρωμῆς.

Ἡ νοσησιότης τοῦ Πλούτωνος.

— «Παπᾶ, — εἶπεν ἡ μικρὰ Αἰκατερίνη πρωτὰν τινὰ εἰς τὸν πατέρα της,» ἐπιτρέπεις σήμερον, ὅπου εἶναι ὥραία ἡμέρα, εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἐμὲ νὰ ὑπάγωμεν εἰς τῆς θείας μας; μᾶς ἐπροσκάλεσε. προχθές.»

— «Βεβαίως, ἀγάπη μου,» — εἶπεν ὁ πατήρ.

— «Νὰ πάρωμεν μαζὺ μας καὶ τὸν Πλάτωνα;» ἤρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος.

— «Ἄν θέλῃ νὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ, διατί ὄχι;»

Μετ' ὀλίγον τὰ δύο παιδιὰ, προπορευομένη τοῦ Πλάτωνος, ἐκίνησαν διὰ τὴν οἰκίαν τῆς θείας των, ἥτις δὲν ἀπείχε πολὺ τῆς ἰδικῆς των, ἔφθασαν δ' ἐκεῖ ἀσφαλῶς, ἀλλὰ ἔνεκα τῆς ἐπελθού-

ὑπεράνω τοῦ ρύακος, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ περάσουν, πρὶν φθάσουν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤρυν, ὅτι τὴν εἶχε παρασύρει τὸ ρεῦμα, ἔνεκα τῆς βροχῆς καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ περάσουν!

— Τώρα τί νὰ κάμωμεν;» εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη. «Νὰ φωνάζωμεν δὲν μᾶς ἀκούουν, οὔτε νὰ μᾶς ἴδουν ἡμποροῦν. Ἄς ἐπιστρέψωμεν ὀπίσω εἰς τῆς θείσας.»

— «Ἀνοησία!» —

εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος. «Ἄς στελωμεν τὸν Πλούτωνα νὰ φωνάξῃ τὸν πατέρα, νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς πάρῃ.»

— «Καὶ τί τὸν ἔκαμες τὸν σκύλον, ἄνθρωπον, γὰρ νὰ σὲ κυβαλῇ εἰδήσεις;»

— «Σὲ φαίνεται παράξενον. Ἄλλ' ἐγὼ ἀνέγνωσα, ὅτι οἱ σκύλοι κάμνουν πολὺ μεγαλειτέρα πράγματα ἀπ' αὐτὸ, ψωνίζουν, πηγαίνουν

Ὁ ἔρπωνος Πλούτων.

σης βροχῆς δὲν ἠμπόρεσαν νὰ διασκεδάσουν μὲ τὰ ἐξαδέλφιά των εἰς τὸν ὥραιον κήπον τοῦ θείου των.

Τέλος, ἀφοῦ ἔπαυσεν ἡ βροχὴ, ὁ Ἀλέξανδρος, ὅστις ἦτο μεγαλειτερος τῆς Αἰκατερίνης, ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ ἐξεκίνησαν διὰ τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησαν τὴν θείαν καὶ τὰς ἐξαδέλφους των. Ὁ-
ταν ὅμως ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο ἡ γέφυρα

εἰς τὸ ταχυδρομεῖον μὲ ἐπιστολάς, φέρουν τὰ συρτὰ τῶν κυρίων των, κτυποῦν τὸν κώδωνα τῆς θύρας κλπ.» Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἐχάιδευσεν τὸν Πλούτωνα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, διὰ δὲ τῆς ἄλλης τῷ ἔδειξε τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκίας, καὶ τῷ εἶπε. «Κότταξ ἐκεῖ πέρα, Πλούτων· τώρα, πήγαινε εἰς τὸ σπῆτι καὶ πὲ τοῦ παπᾶ, ὅτι εἰμὲθα ἐδῶ. Ἀχοῦς;»

— 'Ο Πλούτων ἐκύτταξε πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος, ἔπειτα πρὸς τὸν 'Αλέξανδρον, ἔσεισε τὴν οὐρὰν του, καὶ ῥιφθεὶς εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ῥύακος ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην καὶ διὰ τῶν δένδρων ἐγένετο ἄφαντος.

— «Νὰ ἰδῆς, — εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη, ὅτι ὁ Πλούτων θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ θὰ ἔαπλωθῇ εἰς κανὲν μέρος, ἐνῶ ἡμεῖς θὰ περιμένωμεν ἐδῶ!»

— «Ἐχω περισσότερὰν ὑπόληψιν εἰς τὸν Πλούτωνα, εἶπεν ὁ 'Αλέξανδρος, καὶ θὰ ἰδῆς, ὅτι δὲν θὰ καταδεχθῇ νὰ φερθῇ τόσον χωριάτικα, ὅσον σὺ φαντάζεσαι!»

Τοιοῦτοτρόπως τὰ παιδία συνομιλοῦντα διεσκέδαζον, ὅταν αἴφνης παρουσιάζεται ὁ Πλούτων εἰς τὸ ἀντικρυ μέρος γαυγίζων καὶ πηδῶν· μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐφάνη καὶ ὁ πατὴρ πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν παιδίων, ὅστις ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πιστοῦ σκύλου διέβη τὸν ῥύακα εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο ἀβαθὴς, ἦλθεν εἰς τὰ παιδία καὶ λαβὼν αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του τὰ διεπόρθημευσεν ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἄλλο μέρος.

— «Τώρα, παπᾶ,» εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη, ἀφοῦ ἐπάτησεν εἰς τὴν γῆν, «πῶς ἐκατάλαβες, ὅτι εἴμεθα ἐδῶ;»

— «Ὅταν ἦλθεν ὁ Πλούτων εἰς τὴν οἰκίαν, ἐγὼ ἀνεγίνωσκα μίαν ἐφημερίδα, ἐνόμισα δὲ, ὅτι καὶ σεῖς ἦλθετε μαζύ, ἂν καὶ δὲν ἤκουσα τὴν φωνήν σας· ἀλλ' αὐτὸς μὲ ἐπλησίασε, μὲ ἐπῆρσε ἀπὸ τὸ φόρεμα καὶ ἐζήτηε νὰ μὲ ἐκβάλῃ ἔξω. Τότε ἐνόησα, ὅτι κάτι τι ἔτρεχε, καὶ σηκωθείς τὸν ἠκολούθησα, καὶ αὐτὸς μὲ ὠδήγησεν ἔως ἐδῶ!»

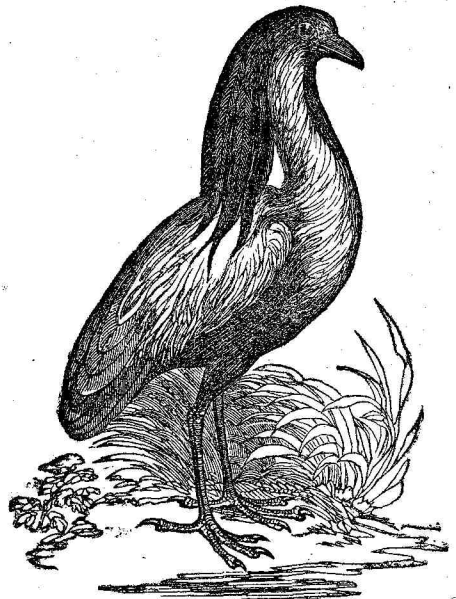
— «Δὲν σὲ τὸ εἶπον!» ἀνεφώνησεν ὁ 'Αλέξανδρος, «ὅτι ὁ Πλούτων ἔχει περισσότερὰν γνῶσιν, παρ' ὅτι σὺ νομίζεις; Εὔγε Πλούτων! εἰς τὸ ἐξῆς θὰ σὲ ἀγαπῶ πολὺ περισσότερον.»

‘Ο ἐρωδιός.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα εὐρίσκονται εἰς πλεῖστα μέρη τοῦ κόσμου, μεταβαίνουν δὲ εἰς τὰ θερμότερα κλίματα τὸν χειμῶνα. Συνήθως βλέπει τις αὐτὰ ἱστάμενα μόνα εἰς λίμνας, ρεῦματα ἢ ἐλώδη μέρη, ἀναμένοντα τὴν τροφήν των, μὲ τὸν μακρὸν αὐτῶν λαιμὸν κεκρυμμένον μεταξὺ τῶν ὤμων των. Ἄμα ὅμως ἴδουν ἔχθρον ἢ ἐρπετὸν πλησιάζον, ἐκτείνουν αἴφνης τὸν τράχηλόν των καὶ ἀρπάζουν αὐτό. Τὸ πάλαι εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁ ἐρωδιὸς ἐθηρέετο διὰ μέσου ἐτέρου τινὸς πτηνοῦ, τοῦ ἱέρακος, ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ εὐγενῶν, ἀκόμη δὲ καὶ αἱ κυρίαὶ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν θήραν ταύτην, καὶ μάλιστα ἐγίνοντο λίαν ἐπιτηδεῖαι εἰς αὐτήν. 'Ο ἐρωδιὸς ὅμως, τὸν ὁποῖον τότε ἐθήρευον, δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ὁποῖον παριστᾷ ἡ εἰκὼν, ἀλλ' εἶχε χρῶμα στακτερόν, κλί-

νον πρὸς τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης, μὲ εἶδος μελαίνης περικεφαλαίας ἐκ πτερῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

'Ο ἐρωδιὸς πετᾷ εἰς μέγα ὕψος, ἔχων τοὺς πόδας του κρεμαμένους ὀπισθεν, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλόν ἀκουμβῶντα ἐπὶ τῆς βράχης. Συνήθως κάμνει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐπὶ ὑψηλῶν δένδρων πλησίον τῶν ποταμῶν καὶ τῶν βάλτων· ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἶναι τραχεῖα. Ἡ τροφή του συνίσταται ἐκ βατράχων καὶ ἄλλων ἐρπετῶν, ἰχθύων, ἐντόμων καὶ μικρῶν ζώων· ὅθεν, ἂν καὶ θηρεύεται, δὲν χρησιμεύει ὅμως τὸ κρέας αὐτοῦ διὰ τροφῆν.

Ερωδιὸς ὁ λαμπρότερος.

'Ο ἐρωδιὸς εὐρίσκεται οὐ μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀμερικὴν. Εἷς τινὰς τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, αἱ πτερῶτα περικεφαλαία τῶν πτηνῶν τούτων χρησιμεύουν ὡς κόσμημα εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ μεγιστάνας. 'Ο ἐρωδιὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τοσοῦτον χαρίεις καὶ μεγαλοπρεπὴς εἰς τὰ κινήματά του, τοσοῦτον δὲ ὠραίος τὰ πτερὰ, ὥστε ὁ μέγας φυσιολόγος 'Ωδουμπὸν, ὠνόμασεν αὐτὸν «βασιλέα τῶν ὑδάτων.»

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Διήγημα Ἑλβετικόν)

Μετάφρασις ἐλευθέρᾳ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

(Ἰδὲ προηγούμενον φύλλον.)

sooooo

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

'Ο Παπποῦς καὶ ὁ ἔγγονος.

Ἄ'Ητο ἐπόμενον μετὰ τοιαύτην χιονίαν, — εἶπεν ὁ